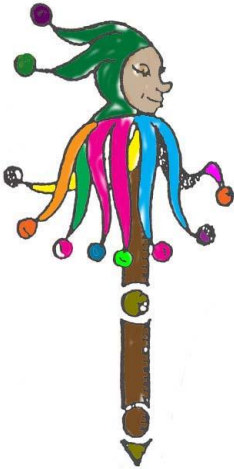

Årgang 26

Nr.4/2017

Medlemsblad for foreningen

Legetøjets venner

Lyshøjgårdsvej 103, kælderen

2500 Valby

Næste møde

Torsdag den 7. september 2017 og

Torsdag den 5. oktober 2017

Møderne starter kl. 14.30

NB. Hvis du kommer efter kl. 14.30 bedes du ringe på mobil 28633403, så kommer vi og lukker dig ind.

Kære medlemmer!

Så starter vi på en ny sæson og jeg tror, at vi alle er spændte på, hvad vi hver især har fundet af gode sager i sommerens løb.

Ny starter loppemarkerne igen på fuld styrke og vi vil få glæde af at gå og finde nye ting til samlingen.

Efterhånden som vore samlinger vokser får vi mere og mere svært med at finde nogle gode ting, som vi ikke har.

Men held og lykke på jagten.

Et suk fra redaktøren:

Gør bladet mere informativt ved at sende input til bladet.

Mange hilsener og på gensyn

Anny

Sensommerbillede

Referat fra mødet den 4. maj 2017

Der var god tilslutning til sæsonens sidste møde, og megen god snak gjorde det svært at få begyndt. Birgitte havde medbragt sidste mødes TV-klip, som de fleste dog havde set.

Månedens emne bragte mange varianter af spil og de rummede både mulighed for det sociale og krævede deltagelse af flere, mens andre udgjorde en udfordring af den enkelte, hvilket jo også kan kombineres med en konkurrence.

Der var gamle kortspil, Sorteper, diverse firkort, ludo, mølle, dam, matador og vendespil, et gammelt dominospil af ben og et kortspil med nøgne damer!! Frank havde fra sin mor arvet et ukomplet billedlotteri og fik senere ved et næsten umuligt tilfælde samme billedlotteri i lettere opdateret udgave.

Ulla havde et Märchenkvartetspil med spørgsmål på tysk og engelsk, et gammelt hestespil og et solitaire. Birgitte havde bl.a. firkort som tops and tails og store Paddington firkort. Birte Marie kom med en roulette og flere puslespil og fortalte om sin og søsterens store glæde ved leg med en kreativ og tålmodig far.

Vi var ret overbevist om, at drenge havde været og stadig er mere engageret i spil end piger, hvilket bl.a. viser sig ved, at moderne, granvoksne mænd er med i digitale grupper om spil og bruger megen fritid på den slags aktiviteter.

I øvrigt er brætspil ved at være et alternativ til den ellers meget digitaliserede hverdag, og branchen trives i bedste velgående.

Hav en god sommer. – Vi ses til september

Fotos fra maj mødet

Af Anny Green

Vores aktive medlem Anne Friis har været på turne i denne sommer og hun har skrevet en artikel om sine oplevelser.

Her kommer den

Jeg har lovet Anny at sende en beretning om min Tysklandstur, og derfor skal I også informeres. Dog ikke ligeså udførligt som på ”dukkebroem.dk” hvor I kan gå ind og se hvad jeg har skrevet det. Det kræver nemlig masser af billeder, og det er der ikke plads til i bladet. Men jeg kan fortælle lidt om, hvad jeg fandt og hvad man kan købe. Når jeg siger det drejer sig om alt, er det bare den skinbarlige sandhed!!! Desuden skulle I også have en beretning fra Kirsten Johannesen, da hun jo i flere år har prøvet at stå på den anden side som sælger. Det kunne jeg jo også godt tænke mig, men så er spørgsmålet, hvad man ville stille sig af med.

At det er ret eller meget dyrt i Tyskland er ikke til at komme udenom, men du ville jo heller ikke sælge de ting man kan få – det er alt sammen super kvalitet billigt – så her er der ikke tale om at sige til folk, det ikke er noget værd, den går bare ikke, de ved alt om hvad deres ting er værd. I øvrigt har jeg aldrig mødt så mange vidende og charmerende sælgere i mit liv, så man blev faktisk venner med dem med det samme.

Her vil jeg lige tilføje, at jeg faktisk er god til sprog, selvom jeg ikke går op i den tyske grammatik og bøjninger, det er nemmere på fransk, for mig altså, så sprog er faktisk det, der i livet har givet mig mest. Altså ikke helt tåbeligt at være blevet nysproglig student. Jeg har jo igennem årene også rejst en del, så jeg har virkelig brugt det. Måske er det med til at gøre ens oplevelser på sådan en tur, hvor man gerne vil suge viden til sig større, man kan jo også læse beskrivelserne på museerne og dem var der mange af på min tur. De to store museer i Nürnberg, slår alt, hvad jeg har set indtil videre, selvom Bethnal Green altid har haft min største beundring, så blev den ødelagt sidst jeg var der. Det jeg taler om, er den forfærdelige børnecificering, som for mig i den grad ødelægger en hel del. Det er jo os voksne som elsker de gamle ting og aldeles ikke mange af børnene, som bare går rundt og skal udfylde et dumt skema. Måske syntes I, jeg er hård, men det er vildt generende, når man bruger mange penge på at besøge et sted, måske den eneste gang i sit liv, og så blive

mødt af adskillige totalt støjende skoleklasser, som løber hujende og bralrende gennem lokalerne og får gulvene til at gynge. I Sonneberg museet var det særlig slemt, desuden var personalet så sure og tvære, at de næsten ikke gad svare os på noget. Jeg snakkede tysk, men det gjorde Cecilie & Sissel ikke, de snakkede engelsk. Det er tyskerne faktisk ikke glade for, og heller ikke gode til. Du må heller ikke fotografere, det måtte jeg heller ikke sidst, men da gik det også i orden, men man starter på den forkerte facon.

Nationalmuseet midt i Nürnberg havde jeg helt for mig selv, så det var jo pragtfuldt, 4 fulde etager med dukker og dukkehusene - her taler vi om huse fra 1611 og frem var bare så pragtfulde som jeg havde drømt om, hvad kan man så ønske sig mere. De har også Erzgebirge og dukketeater, vi er jo lige i området for dette. De har lavet en dejlig lille bog til bare €6, den får I at se, men deres huse er uhyre svære at fotografere grundet de mange refleksioner der kommer fra vinduer, loftsprojektorer og andet der spejler sig, mig selv inklusiv. Jeg var der i 4 timer før jeg gik hjem til mit hotel med alt mit habengut, som stod ovre på det store museum i deres kælder, de har samme systemer som hos os. Desuden en meget hyggelig restaurant, ikke dyr efter vores forhold. Jeg var nødt til at gå lige i seng, da jeg kom hjem, men så var jeg også klar til næste dag. Mit hotel var Park Inn ikke langt fra museet, og det var super godt. Den næste dag var det Spielzeugmuseet, som ligger længere væk, men også i 4 etager. Her var der mange mennesker, måske fordi det var en lørdag, men det var næsten lige så godt som Nationalmuseet. De havde bedre tekster og forklaringer, men lidt for rodet sat op sammenlignet med Nationalmuseet, hvor alt stod perfekt og hang sammen. Men kors hvor var der meget, også biler og tog, alt var der bare. Kan dog ikke helt forstå at så meget har overlevet krigen, men det må have været gemt godt af vejen, det er jo et bjergområde.

De havde også montrere med forskellige dukkekroppe, som var meget forklarende og viser det hele. Dem viser jeg billeder af, de er bare så spændende. Jeg kunne selvfølgelig godt sidde der endnu, så dejligt var der. Men jeg ville jo også se lidt af byen. Det var et pragtfuldt stort grønsagsmarked også med anden mad og souvenirs, jeg købte honning som Kirsten fragtede hjem for mig. Der fandt jeg også en antikvar boghandel, hvor jeg købte to bøger, samt blev sendt videre til en Nazi & antikhandler,

som jeg havde lidt problemer med at stige ned i. De havde stadig åbent, og var uhyre venlige, det er alle tyskere, når du taler tysk. En anden butik fortalte, jeg skulle se deres kostume afdeling på Nationalmuseet, så det gjorde jeg næste morgen, samt resten af museet, de havde bedårende Madonna'er og billeder af Cranach & Dürer samt vidunderlige malede bondemøbler. Der slap mine batterier op, og så måtte jeg bruge I-paden. Det var Birgit glad for, hun har set dem, og så over på dukkehus afdelingen igen. Så jeg er en ihærdig museumsgæst, mine børn er opdraget dertil, men i dag ønsker de ikke at gå på museum med mig, det orker de ikke. Håber mine børnebørn vil, har kun prøvet det en enkelt gang endnu. Men jeg skal nok fortælle alt, hvad I ønsker at vide til første møde.

Fotos Anne Friis

Lille skab til et heldigt barn
Rokoko år 1800

Montre med karakterdukker
Typisk for perioden 1909 - 1930

Biler m. m. fra Lehmann

Det er længe siden vi har hørt om hinkestene, så derfor har jeg hentet følgende fra internettet

Lidt historie

Det vides ikke med sikkerhed, hvor det at "hinke" stammer fra. Nogle mener at legen har sin oprindelse i Kina - andre hælder mest til antagelsen om, at legen skulle stamme fra romerne, hvor det siges at de barske romerske soldater dyrkede "legen" for at træne og styrke deres lårmuskler og deres smidighed. I følge overleveringen trænede soldaterne i hinkeruder på op til 40-50 meters længde iført fuld udrustning - en barsk omgang, hvis det er korrekt. Børn i Forum Romanum i Rom. rundt omkring, siges at være hurtige til at "efterabe" de romerske soldaters træning og legen menes at være blevet spredt rundt i Europa med de udstationerede romerske soldater, eksempelvis til Frankrig, Tyskland og England. En af de i dag ældste kendte "hinkeruder", siges at være hugget ind i gulvet.

Første gang man kan læse om at hinke er i **Book of Games** skrevet mellem 1635 og 1672 af Francis Willughby, der omtaler "*Scotch Hoppers*".

I dag anvendes hinkesten og hinkelegen faktisk mange steder i professionelt regi til at træne børns motorik, balance og bevægelsesapparat.

Oprindeligt brugte man formentlig flade sten, marmor eller brændt ler når man hinkede. Hinkesten af glas siges at være et dansk fænomen - og skulle være "opfundet" af glasværksarbejdere sidst i 1800 tallet som legeredskab til deres børn.

Overskydende glasrester og genbrugsglas fra produktionen på glasværket, blev anvendt til at lave hinkestenene af og de første hinkesten var i princippet håndlavede "unika" sten eller måske

snarere glasklumper i en passende facon – det matchede jo det man hidtil havde brugt til legen, nemlig en sten eller lignende.

Disse første håndlavede glashinkesten blev lavet som “fusk” af glasværksarbejderne – nok i første omgang til deres børn eller måske en kæreste. Denne type hinkesten, kan stadig findes rundt omkring i et væld af varianter – de findes ikke i noget katalog.

Den ældste kendte danske seriefremstillede hinkesten er ”3 alfer med vinger” der ses i Fyens Glasværks katalog fra 1924. Hinkestenen var delvis håndlavet ligesom den efterfølgende med Egermotivet.

Efter katalogerne at dømme så Fyens Glasværk hurtigt potentialet i produktet og startede en egentlig serieproduktion.

Andre glasværker i Danmark så også muligheden i denne sideproduktion, men Fyens Glasværk siges at have haft den største og mest varierede produktion.

De enkelte hinkesten findes i et utal af farvevarianter, dels fordi der blev anvendt restglas og ikke den store betydning da der “kun” var tale om legetøj med en dels fordi man også afprøvede nye farver til glasværkets øvrige produktion på hinkestenene. Blev farven ikke en succes, havde det forventet begrænset holdbarhed.

Fyens Glasværk

Store og Lille Marie

Af Anny Green

Et andet emne, som vi tidligere har haft på programmet er påklædningsdukker, herunder også Store Marie og lille Marie.

Jeg har tidligere skrevet om dem her i bladet, så dette er et supplement.

De fleste husker den 9. april 1940 for noget mørkt og trist, men netop den dato kom påklædningsdukken Store Marie til verden. Store Marie blev efterfulgt af Lille Marie.

Tegneren hed Dorthe Kortzau (f. 1914, d.1978) og var ansat på Berlingske tidende, da hun fik opgaven.

Den første Store Marie var sorthåret og Lille Marie var rødhåret. De første kjoler til Store Marie viste altid, at hun havde et eller andet i hænderne. Undertøjet var altid hvidt og anstændigt. Dukkerne skiftede udseende hen over årene indtil de fik deres endelige udseende.

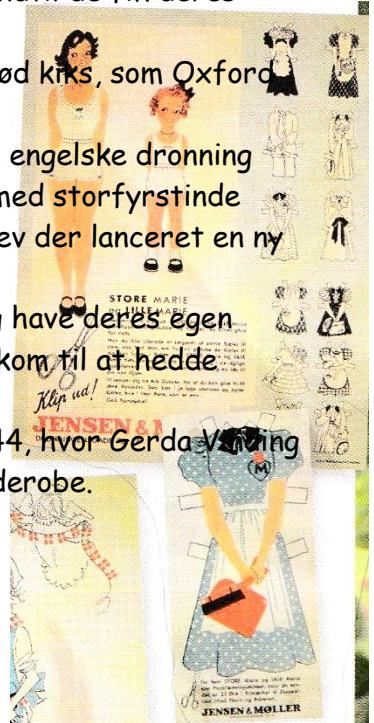
Dukkerne skulle reklamere for en rund og sprød kiks, som Oxford Biscuits lancerede i 1940.

Navnet Marie var taget fra England, hvor den engelske dronning Viktorias ældste søn Alfred i 1875 blev gift med storfyrstinde Maria af Rusland. I anledning af brylluppet blev der lanceret en ny kiks, der kom til at hedde Maria-kiks.

Da Marie-kiksen skulle lanceres i Danmark og have deres egen reklamefigur var det meget naturligt, at den kom til at hedde Marie.

Dorte Kortzau tegnede figurerne frem til 1944, hvor Gerda Vinding overtog opgaven med at tegne dukkernes garderobe.

Kilde: Uddrag af ugebladet Hjemmet 40/2016

Stort og småt

Kaffetjansen i september: Margit

I oktober: Håber der er nogen der melder sig på september mødet

.....

Kontingentet for perioden 1. okt. 2017 til 30. sept. 2018 er 250 kr. For de, der vil have bladet med posten er det 300 kr. Du kan overføre beløbet direkte til konto 1551 - 16618926, så sparer du bankgebyret, og foreningen blanketter og udskrivning af girokort.

Du vil også kunne betale direkte til kassereren på møderne.

.....

Permanente udstillinger og museer

Barbie-museet på Borups Alle 188

Åbent efter aftale.

www.barbiemuseum.dk

Legetøjsmuseet "Olgas Lyst", Sommerstedsgade 11, telefon 33 23 85 58. Kun åben efter aftale.

Parkering

Sæt din bil med parkeringskive.

Kom ned og få et gæstekort

MVH

Margit

Program for 2.del af sæson 2017

1. sept. 2017: Nyanskaffelser: Hvad har du fundet i årets løb
5. okt. 2017 : 1900 tallets materialer omkring gammelt legetøj
2. nov. 2017 : Æsker, skrin, sparebøsser og mærkelige ting
7. dec.2017 : Julemødet - alle tager som sidst en gave med

Loppemarkeder

Spejdernes loppemarked i Farum, Hvedemarken: 1. lørdag i hver måned.

Samlertræf i Frederiksberghallen hal A, den 3. september og 3. december 2017 mellem 11.00- 15.00. Gratis entre.

Bellahøj torv hver første og sidste lørdag i måneden.

Se i øvrigt oversigt over markeder på www.markedskalenderen.dk

Formandens E- mailadresse: birgittedencker@mail.dk

Formandens telefonnr. 45 88 88 38

Redaktørens E- mailadresse: anny@newmail.dk

Redaktørens telefonnr. 44945164

Redaktørens postadresse: Brunevang 36, st.th. 2610 Rødovre

Hjemmesiden: www.legven.dk

Deadline til næste blad: 15. oktober 2017